

Мунофиқларга энг оғир намоз

17:30 / 17.10.2021 2184

مَلَسَ وَهَيَّجَ هَلَلِ الْوَسْرِ نَأْهَنْ هَلَلِ يَضْرَ عَزِيْرَهُ يَبْأَنْ
يَلْصِي الْجَرُّمَ أَنْ تَمَمَهُ دَقْلٌ لِقَافِ تَأْوَلِّصِ لَضَعْبِ يَفِ اسَانِ دَقَفِ
أَوْقَحِيْفِ مَهَبِ رُمَافِ، أَهَنْعَ نَوْفَلْخَتِي لَجَلِ إِفْلَاحُ مُثِ اسَانِ لِبِ
أَنْ يَمَسَ أَمْطَعِ دَجِي هُنَّ أَمْ دَحْأَمْ لَعِ وَلَوْ، مَهَتْ وَبِ بَطْحِ لَمْ حَبِ مَهَيْلَعِ
هُسْمُ خَلْأَهْ أَوْرَ، عَاشَ لِي نَعِي أَدِي شَلِ

هُوَ الصَّوْءُ عَاشَ لِي أَلْصَقِ نِي قِفَانُ مَلِ عِلَّ عَالِصِ لَقِثْأَنْ؛ عِي أَوْرِ يَفِ وَ
رُمَافِ أَنْ تَمَمَهُ دَقْلُ وَ، أَوْبَحِ وَ لَوْ أَمْ هَوَتْ أَلِ مَهِي فِ أَمْ نَوْمَلْغِي وَ لَوْ، رَجْفَلِ
يَعْمِ قَلْطَنْ أَمْثِ اسَانِ لِبِ يَلْصِي فِ الْجَرُّمِ مُثِ، مَقِثَفِ عَالِصِ لِبِ
مَهَيْلَعِ قَوْحُفِ عَالِصِ لَانِ وَ دَهَشِي أَلِ مَوْقِ عِلْإِ بَطْحِ نَمْ مَحْ مَهْمِ لَجَرْبِ
رَانِ لِبِ مَهَتْ وَبِ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоху алайҳи васаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устларидан ёқиб юборишларини амр қилишга

қасд қилдим. Агар бирлари семиз гўштли суяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батаҳқиқ, намозга амр қилиб, у қоим қилинганда бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди